

[Sri T. Nagi Reddi]

[12th December 1952]

నది విమిటం చే, ఆనలు యిప్పుడు యీ రిపోర్టు వచ్చిన తర్వాత ప్రభుత్వం విమి చర్యలు తీసుకొంటున్నారో చెప్పితే వాలను. దానిమీద debate లో discuss చేస్తాము.”

4-50
P.m.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, all the immediate requirements are being attended to as the river is in floods now. Further damage has been stopped and damage to crops has been prevented. Therefore we are in a safe position. As soon as possible the repairs would be undertaken. Neither the estimates nor the details of the actual repair are now ready. Probably we may have something to say when we next meet.”

III.—GOVERNMENT MOTIONS—*cont.*

(2) SITUATION CREATED BY THE CYCLONE IN TANJORE AND TIRUCHIRAPPALLI DISTRICTS.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘That the situation created in the Tanjore and Tiruchirappalli districts by the recent cyclone on the 30th November 1952, be taken into consideration.’

Sir, soon after the debate on the food situation in the State, it is distressing to bring to the notice of this House the situation created in the districts of Tanjore and Tiruchirappalli by an act of God, the recent cyclone. The other day the Hon. Chief Minister made a detailed statement about the damage done to these two districts and I need not repeat them now. I would only supplement what information we received subsequent to that statement.

“In the Tiruchirappalli district, apart from the loss of human lives, loss of cattle and loss to paddy crops and garden produce the details of which have already been given, we further received information that about 75 minor irrigation tanks in Alangudi taluk, 5 irrigation tanks in Tiruchirappalli taluk and the Peruvilai channel in Lalgudi taluk have breached and that they have been closed. There has been partial damage to the Taluk offices at Lalgudi and Kollathur and the office of the District Welfare Officer in Tiruchirappalli besides a number of *chavadis* in Pudukkottai division. About 15,000 private buildings were damaged. The Collector has been touring the district and arranging for immediate relief wherever necessary. I may tell the House, Sir, that the Revenue Officers both in Tanjore and Tiruchirappalli are doing their best to alleviate the distress caused by the cyclone.

“Sir, a State Cyclone Relief Committee has been constituted and the Governor has appealed for public contributions. Contributions both in kind and in cash are being received from the generous public. The President of the Republic of India, the Prime Minister and our Governor have contributed handsome donations to the State Relief Fund. The Corporation of Madras has also contributed a large amount. Private merchants and others also

12th December 1952] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

have contributed their mite and I need not mention their names and the amounts they have contributed. The B. & C. Mills have given quite a large number of blankets and other clothing and they have been despatched to Tanjore and Tiruchirappalli. The Indian Women's Association have given dry milk powder and we have despatched it to Tanjore and Tiruchirappalli districts in the ratio of 2 : 1. The Cyclone Relief Committee has been constituted with some Members of this House representing Tiruchirappalli and Tanjore districts, with power to co-opt other members. Sir, this is a great test. I have heard in our *Puranas* that in olden days a severe test was prescribed and it was called *Tapasya*. Similarly God is testing us now through this cyclone. After we attained Independence, we were faced with one trouble or other whether it was Kashmir, the West Bengal refugee problem, famine or cyclone. It redounds to our credit and to the vitality and greatness of this Nation that we have been passing through these tests bravely. An individual or nation is tested only in times of great adversity and if all of us put in our best efforts, we will be able to get over this difficult situation. There is a feeling in me that our troubles are coming to an end and that this period of five years of trouble is only a sort of probation and I think we will be coming out of this probation successfully if we get over this last test. Therefore, Sir, I request the hon. Members and others to put forth their best efforts to tide over this difficult situation. Already some public-spirited men are touring the districts in order to bring cheer and encouragement to the suffering people and they are contributing money and materials for building houses. Our officers also are doing their best and I am also going tonight to some of the cyclone-affected areas. My hon. Friend Sri P. B. K. Raja Chidambaram has promised to co-operate with me and do his best both as the President of the Tiruchirappalli District Board and as a Member representing Lalgudi constituency in this House. Therefore, Sir, let us all do our best forgetting our political affinities and classifications."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the situation created in the Tanjore and Tiruchirappalli districts by the recent cyclone on the 30th November 1952, be taken into consideration.'"

SRI N. SIVARAJ:—"Sir, I beg to move the following amendment:—

'Add the following at the end:—

"with special reference to the relief measures to be given to the affected."'"

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

SRI R. KRISHNAN:—"Sir, I beg to move the following amendment:—

'Add the following at the end:—

"to take up immediate relief work."'"

The amendment was duly seconded.

[12th December 1952]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I beg to move the following amendment :—

‘ Add the following at the end :—

“ with special reference to the opening of gruel centres and formation of people’s relief committees and granting of necessary compensation to those families who have lost their earning members in Tanjore and Tiruchirappalli districts on account of cyclone.” ’ ’ ’

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI G. C. KONDAYYA :—“ Sir, I beg to move the following amendment :—

‘ Add the following at the end :—

“ after the word ‘ districts ’ add ‘ also Nellore district where bridges collapsed causing damage to the crops and traffic.” ’ ’ ’

The amendment was duly seconded.

SRI D. SEETHARAMIAH :—“ Sir, I beg to move the following amendment :—

‘ Add the following at the end :—

“ with a view to take immediate relief measures.” ’ ’ ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Now the motion as well as the amendments are before the House for discussion. As many as eighteen members want to take part in the debate. So, I fix five minutes for each Member.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை புயலில் சிக்கி மிகவும் அவதிப்பட்ட நான் சென்னைக்கு வந்தவுடன் ஒரு நாளைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தேன். முதன் மந்திரி அவர்கள் அதைப்பற்றி சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக அறிவித்த தின் காரணமாகத்தான் சபை அதை நிராகரித்துவிட்டது. மேலும் தஞ்சை, திருச்சி, சேலம் இந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் மாத்திரம் புயலினால் சிக்கி இறந்தவர்கள் 300 பேருக்கு மேல் என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் விவசாயிகளின் செல்வமான மாடுகள் ஆடுகள் போன்ற கால்நடைச் செல்வங்கள் ஏராளமாக நாசமாகியிருக்கின்றன. வாழைத் தோட்டங்கள் பல அழிந்து போயிருக்கின்றன. கரூர், லால்குடி, முசிரி போன்ற இடங்களில் மாத்திரம் வாழைத்தோட்டங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டம் சொல்லமுடியாது. நேரிடையாகப் பார்த்து வந்த எனக்கு அவர்கள் படும் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகையால் உடனடியாக அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளித்தாகவேண்டும்.

“ முதலில் வீடுகள் இழந்த ஏழை மக்களுக்கு அந்தப் பக்கத்திலுள்ள சத்திரம், சாவடிகள் போன்றவற்றில் தங்குவதற்கு உடனடியாக ஒழித்து விட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தனிப்பட்டோர் சத்திரங்கள் இருந்தாலும் அப்படியே ஒழித்துவிடச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5 p.m. “ உடனடியாக அங்கே வேலை செய்ய வழியின்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கஞ்சித்தொட்டிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். வேலை செய்யமுடியாதவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக அதன்மூலம் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டும்.

12th December 1952]

[Sri M. Palaniyandi]

“மேலும் விவசாயிகள் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும் பாலான வாழைத்தோட்டங்கள் எல்லாம் பாழாய்விட்டன. குத்தகைக்கு வாழைத்தோட்டங்களை எடுத்தவர்கள் எல்லாம் நிலக்காரருக்கு எப்படிப் பணம் கொடுப்பது என்று தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் கட்டாயப்படுத்தி கசக்கி நிலச்சுவான்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து குத்தகையை வசூலிக்காமலிருக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தையாவது கொண்டுவரவேண்டும். மேலும் விவசாயிகள் விவசாய இலாகா, கூட்டுறவு பாங்கு போன்றவைகளில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்த வருஷம் தவணை கொடுக்கமுடியாதிருப்பதால் இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு அவர்களிடம் பணம் வசூல் செய்யாமலிருக்கும்படியாக சட்டம் செய்யவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்குப் பண உதவி செய்யவும் வசதி செய்யவேண்டும்.

“மேலும் தெருக்களில் விழுந்த மாங்கனையெல்லாம் சர்க்கார் தழுத்து அடித்து ஏலம் போட்டு பின்னர்தான் வெட்டிக்கொண்டுபோக அனுமதிப்பதென்றால் நாளாகிறது. போகும் பாதைகள் எல்லாம் தடங்கலாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தப் பக்கங்களிலுள்ள மக்களையே வெட்டிக் கொண்டுபோக அனுமதித்துவிட்டால் ஒரே நாளில் ரோடுகள் எல்லாம் செப்பனிடப்படுவீரோம். அம்மாதிரியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் சாதாரண நடுத்தர குடும்பத்தார்களுக்கு வீடுகளைச் செப்பனிடக்கொள்ள பண வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதுவும் குடிசை வீடுகளிலுள்ளவர்களுக்கு உடனடியாக பத்துப் பதினைந்து ரூபாய்கள் கொடுத்தால் அவர்கள் மறுபடியும் தங்கள் குடிசையைப் போட்டுக் கொள்வார்கள். அதற்குத் தக்க வசதியையும் செய்யவேண்டும். ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளின் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்திருந்தால் அவைகளையும் இந்த நிவாரண வேலையிலேயே சேர்த்து அதை உடனடியாகச் செப்பனிடவேண்டும். அன்று களம் ராஜாஜி அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி பணத்தைச் செலவழிக்கலாமென்று கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவிட்டிருப்பதாக அறிவித்தார். ஆனால் அங்கிருந்து திரும்பி வந்திருக்கிற ஸ்ரீ சுவயம்பிரகாசம் அவர்கள் அம்மாதிரியான உத்திரவு இன்னும் கலெக்டர் கைகளுக்கு வந்து சேரவில்லையென்பதாகச் சொன்னார் கும். அது உடனடியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள பிரமுகர்கள், எம்.எல்.ஏ.க்கள், போன்றோர்கள் எல்லோரும் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கம் எந்த உதவியைச் செய்தாலும் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.) அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்தாலும் தனிப்பட்டவர்களும் இதில் அதிகமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். இங்கே சட்டசபையில் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதால் பிரயோசனமில்லை. இன்று புயல் அடித்த பத்து நாட்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. உடனடியாக நாம் எல்லோரும் அந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று துன்பப்படுகிற மக்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காகத்தான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை முன்பு கொண்டுவந்தேன். தற்பொழுது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் போகிறார்கள். களம் ராஜாஜியும் போகப்போகிறார். ஆங்காங்கேயுள்ள தொழில் பிரமுகர்கள் எல்லாம் தாராளமாக உதவி செய்து அங்கேயுள்ள ஏழை விவசாயி மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகள் ரோடுகள் போடுவதை எடுத்துக்கொண்டு ஏராளமான வேலையை அங்கேயுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஜில்லா நிவாரணக் கமிட்டியும், அரசாங்க நிவாரணக் கமிட்டியும், பொது மக்கள் கமிட்டியும், தனிப்பட்ட பிரமுகர்களும் புயலினால் சிக்ஷண்ட மக்களுக்குத் தங்களாலான எல்லாவற்றையும் செய்யதற்கு உடனடியாக வேலை செய்யவேண்டுமென்பதாகக்கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[12th December 1952]

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the cyclone that has caused great distress to these two districts is probably the worst calamity that has ever been inflicted in living memory, particularly in these two districts of Tanjore and Tiruchirappalli. While the damage to Tiruchirappalli is very great, the damage to Tanjore is probably unprecedented and is very difficult to describe, from the reports we have seen. People who have seen the damage, eye-witnesses to the damage who have come here, tell us the varied nature of the ravages that have taken place. We are glad that the Government have instructed their officials to give immediate help wherever necessary. I would have been more glad if the Government had instructed the Collectors of Tanjore and Tiruchirappalli that they could spend so many lakhs now and afterwards get the necessary sanction from the higher authorities. Although a certain amount of discretion is given to them now, they leave the Government officials in doubt. I will be glad if the Hon. Chief Minister who tours the places and the other Minister, the Revenue Minister who will also tour the Tiruchirappalli and the Pudukkottai divisions tomorrow and the day after, will convey the instructions of the Government when they see the Collectors, that they can spend up to several lakhs of rupees in the immediate future and that they can apply for more money afterwards, if necessary. More than all, the people who are living in huts and who have lost their all, should get help at once. Then come the other items such as feeding the poor people for a few weeks and all that. All these require the attention of Government. I do not want to take up the time of the House except to refer to one more matter. While I support completely the policy of the Government with regard to the levy system that has been instituted in Tanjore, I feel that in view of the damage caused to the crops in certain parts of the Tanjore district—I cannot give now a list of all the places which have been affected but from what I see, Nagapattinam and Tiruturaipundi taluks have been affected the worst, and other places in a lesser degree—the Government should get fuller details through the Revenue department as to the exact nature of the damage caused and to that extent reduce the percentage of the levy in such areas. Let them of course not reduce the levy rate in the other areas; let them reduce it only in areas where there has been damage. If they do that, it will be a good gesture on the part of the Government, and there will be real relief to the people; otherwise, they will be subjected to further distress. There should not be any persons who have been affected, but who do not get relief; our sympathy should go to all the people affected, whether it be plantain growers or sugarcane growers or paddy growers or growers of other garden crops. The damage that has now been caused in the coastal villages of Tanjore cannot of course be repaired in the course of a week or two. I know that immediate steps have been taken by the Government; but I want the Government to continue their efforts in giving relief for a

12th December 1952] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

longer time. There are many buildings that have been hit and I have no doubt that Government will continue their relief measures for as long a time as is necessary."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புடலினால் திருச்சி ஜில்லாவிலும் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சேதங்களைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகள் நமக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையானது எவ்வளவு அபாயகரமானது என்பதை உணர்த்துவதற்குப் போதுமானது. சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடிய நடவடிக்கையையும், மந்திரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் போய் வருவதைப்பற்றியும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் எந்த உதவி செய்வதானாலும் அதை உடனடியாகச் செய்தாகவேண்டும். இன்றைக்கு 12 நாட்களுக்கு மேல் ஆகின்றது. நான் நேரிலேயே சென்று பார்த்து விட்டு வந்தேன். புயலின்போது நான் அங்கு இல்லை. 7-ந் தேதி, 8-ந் தேதி வரை அங்கே கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய மக்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் அளிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, அந்த இரண்டு மூன்று தினங்களில் ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய விவரங்களைக் கேட்கும்போது மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. அதிகாரிகள் புள்ளி விவரம் சேகரிக்கிறோம் என்று சொல்லி பெட்ரோலை செலவழித்துக்கொண்டு சுற்றியது தவிர, கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய ஜனங்களுக்கு ஒரு வாய்க் கஞ்சியோ, காலணியோ அல்லது இடிந்துபோன குடிசையைக் கட்டுவதற்குக் கம்போ அல்லது கயிறோ 8-ந் தேதி வரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கேட்போது 'எங்களுக்கு 10 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் தான் செலவழிக்க அதிகாரம் இருக்கின்றது' என்றார்கள். நான் நேரிலேயே பார்த்த விஷயம். பத்திரிகையில் நம்முடைய முதன் மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தேன். 'எந்தவிதமான வரையறையும் கிடையாது; எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் செலவு செய்வதற்கு நாங்கள் அதிகாரம் அளித்திருக்கிறோம்' என்று அறிக்கையைப் பத்திரிகையில் படித்தேன். இதில் எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. தந்தியும் டெலிபோனும் திருச்சி ஜில்லாவோடு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற என்பது எனக்கு வந்திருக்கக் கூடிய செய்தி. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகின்றது என்று தெரியவில்லை. அது போகட்டும். இனிச் செய்ய வேண்டியதை உடனடியாகச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் முதலில் என்னென்ன கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். உணவிலல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டும், குடிசைகளை இழந்து, துணி மணி, பாத்திரம் பண்டங்கள் அத்தனையும் இழந்த ஜனங்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கும் இடிந்து போன குடிசைகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கும், வேலை செய்ய முடியாமல் தவிக்கக் கூடிய ஜனங்களுக்கு உடனடியாக 50 ரூபாயாவது கடனாக சர்க்கார் கொடுக்க முடியுமானால், அவர்கள் கஷ்டத்தை ஒருவாறு குறைக்க முடியும்.

"ஜனங்கள் இப்படி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது. 'வேகின்ற வீட்டில் பிடுங்கியது ஆதாயம்' என்கிறதேபோல் மூங்கில் வியாபாரிகளும், கூறை விற்பவர்களும், கட்டிட சாமான்கள் விற்பவர்களும், ஓடு, மரம் போன்ற சாமான்களின் விலையை இரண்டு மடங்குக்குமேல் ஏற்றிவிட்டார்கள். ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் அதைப்பற்றி தெரிவித்தபோது, 'நான் என்ன செய்வது?' என்று அவர் சொல்லுகிறார். இப்பொழுது கட்டிட சாமான்கள் கிடைப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. துரிதமாக அந்தப் பகுதிக்கு கட்டிட சாமான்கள் போய் சேருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய மூங்கில், கயிறு, கீத்து முதலான எல்லா சாமான்களும் இந்த மாகாணத்தில் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும், அவைகளை ஒன்றுசேர்த்து புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு வந்து சேருவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"அதோடுகூட, தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும், முனிசிபாலிட்டி முதலியவற்றில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும்,

5-10
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th December 1952]

களும், இவர்களுக்கெல்லாம் அந்தந்த முதலாளிகளாவது ஒருமாதச் சம்பளம் உடனடியாக அவர்களுக்கு கடனாகக் கொடுப்பது அவசியம். இதிலே சர்க்கார் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். சர்க்காரும், முனிசிபாலிடிகளும், ரயில்வேக்களும் அவரவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு ஒருமாதச் சம்பளம் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற உதாரணத்தை சர்க்கார் ஆரம்பித்து வைத்து, மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்கார் சிபார்சு செய்தால், அது ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

“ இன்னும், திருச்சி ஜில்லாவிலே பெரும்பகுதி ஏற்கனவே சென்ற ஐந்தாறு வருஷங்களாகவே மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயமே நாசமடைந்து மக்கள் பட்டினி சிடக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது, காவேரிக்கரை இரண்டு பக்கத்திலும் ஏதோ கொஞ்சம் சாகுபடியாயிருந்த வாழையும் இந்த வருஷம் நாசமடைந்துவிட்டது. இதனால் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் குத்தகை விவசாயிகள், கொஞ்சம் கொஞ்சம் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு குத்தகையை ரத்து செய்வதற்கு என்னென்ன வசதி செய்யவேண்டுமென்பதில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I stand before the House as one who has actually been in the midst of the storm on that memorable day, the 30th November 1952. As a matter of fact, without knowing that there was a storm, I was actually travelling with the storm calculating that if at all the storm came, it must be the next day. Probably, had I known that I was in the storm, I would not have been on the road and so, not had the opportunity of witnessing trees falling down one after another just after my car had passed; otherwise, I would not have been here now in this House to tell you about it. The next day only I learned that I was just in the midst of the storm and that is how I saw the devastating effects of the storm.

“ Of course, no one is responsible for it; I do not agree with the Hon. the Revenue Minister that it is an act of God. Why should we unnecessarily accuse God for this act? The extent of the damage has been reported in various ways by various persons and so I hold that the extent of the damage has not been properly assessed. A few days back, we saw the president of a responsible political organization issue a statement that about 50,000 acres of plantation crop had been damaged in Tiruchirappalli district. It is a case of gross exaggeration. But at the same time (the Hon. Sri C. Rajagopalachari : ‘ That is our habit. ’) I saw another report issued by the Collector of Tiruchirappalli saying that after all the damage in that district is not so much. Either an exaggerated or an underestimate of the damage need not weigh with the Government when they are seeking to do what they can to alleviate the distress among the people of the districts affected by the cyclone. Personally, I had the opportunity of visiting certain places in the company of the District Collector and we saw a village officer. Giving a report of the damage to the Collector, the village officer, when asked about the extent of the damage, said that the total area under plantation crops was 180 acres and when the Collector asked him how much of it would have been damaged, he said that it might be about 10 acres. This mentality of the

12th December 1952] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

village officer underestimating the damage and of the Collector relying upon it and sending a report based upon it to the Government must change at least now. I wish the village officers are asked to visit every patch of land affected and give a correct estimate to the Government so that the Government may be aware of where we are instead of believing in either exaggerated reports of political bodies or of underestimate of permanent officials of Government.

“ There is also another factor to be considered in connexion with the approach to relief. I do not wait that it should be approached as if it were an act of charity. People in Tiruchirappalli and Tanjore districts are not responsible for the cyclone and simply because they live in those districts, they have been affected and I do not know how any relief measure could be viewed as an act of charity. I submit that as a citizen of India, every citizen living in those parts of the districts, is entitled to be protected, be it an act of God or an act of man. The view of the Relief Committees and of the officers who act on behalf of such Committees that they are doing an act of charity simply because the victims are helpless and they should, therefore, be given some food and clothing so that they may get some temporary relief, that sort of view must go and I think the Hon. the Chief Minister will instruct his officers and Relief Committees not to view relief as an act of charity but to do it on the principle that the right of the citizens to be protected is just being extended to them.

“ It is well to remember that public institutions like schools and hospitals have been affected by the cyclone and the Government must come forward quickly and take steps to see that the damaged buildings are repaired. As the Hon. the Minister for Revenue has pointed out, many tanks have been affected by breaches on account of the floods and in the Pudukkottai and Tiruchirappalli areas, communications have been interrupted and I, therefore, appeal to the Government to take early steps to restore communications. In conclusion, I appeal to the Government to get the damaged buildings belonging to public institutions quickly repaired and also see that the people who have been affected are helped in the spirit of protection being extended to them and not give relief as acts of charity wherever it is necessary, whether they are rich or poor.”

SRI R. M. PALANIAPPAN :—“ கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடுமையான புயலிலிருந்து இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் கனம் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு வந்ததற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். புயலில் அகப் பட்டுக்கொண்டு நேரில் கண்டதாகளைக் சொல்லவிரும்புகிறேன். புயல் எந்த விதமாக இருந்தது என்றால் சுமார் ஐந்து மணி காலம் அடித்தது. என்னுடைய தொகுதியில் மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கமுடியாமல் அந்தந்த இடத்திலேயே இருந்தார்கள். புயலின் வேகம் அவர்களால் வெளியில் சென்று தங்களுடைய குழந்தைகளைக்கூட பார்க்கமுடியாமல் போயிற்று. பேப்பரில் பார்த்திருக்கிறோம், பறக்கும் தட்டுகள் அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஐரோப்பாவிலிருந்தும் வருகின்றன வென்று. அந்த மாதிரியான புயலைப் பார்த்தார்கள். பறக்கும் குடிசைகள் வந்து கொண்டிருந்ததை.

5-20
p.m.

[Sri R. M. Palaniappan] [12th December 1952]

ஏழை மக்களின் குடிசைகள் பறந்து $\frac{1}{2}$ பர்லாங், ஒரு பர்லாங் தூரத்திற்கு அப்பால் போய் விழுந்தன. என்னுடைய தொகுதியில் காவேரி மில்லில் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எலெக்ட்ரிக் சப்ளை போக்கு வரத்து சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்புதான் எனது தொகுதிக்குக் கொண்டுவந்திருப்பதாக என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து எனக்கு கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. மற்றபடி பாக்கி விஷயங்களை யெல்லாம் நாம் பத்திரிக்கை வாயிலாக பார்த்திருக்கிறோம். அதை மறுபடியும் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. உடனடியாக சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். புயல் அடித்த மறுநாள் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ஓடாது ஒரு ஈராய் விலைக்கு விற்கப்பட்டது. உடனே என்னுடைய தொகுதி ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அங்கு போய் அவ்விதம் விற்கிறவர்களெல்லே ரையும் கூப்பிட்டு அந்த மாதிரி விற்கக் கூடாது, நீங்கள் எல்லோரும் 10 பர் செண்டு லாபம் வைத்துத்தான் விற்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தார். திருச்சி ஜில்லா கலெக்டரும் மற்ற கலெக்டர்களும் என்ன செய்திருக்கிறார்களோ தெரியாது. எங்கள் பகுதியில் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்கள் எல்லா பகுதிகளுக்கும் சென்று விலைவாசிகள் ஏற விடாமல் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார். கேட்காமல் விலைவாசிகளை ஏற்றிவிற்றால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பி விடுவோம் என்று பொல்லி இருப்பதாகக்கூட கடிதம் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் என்ன செய்யவேண்டும்? அந்தப் பகுதியில் குடிசைஇல்லாத வர்களுக்கு குடிசைகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள தென்னை மரங்களெல்லாம் அடியோடு விழுந்து விட்டன. எங்கு கீத்துகள் கிடைக்கின்றனவோ—மலபாரில் தென்னை கீத்துகள் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது—உடனடியாக அந்தப் பகுதியிலிருந்து தென்னங்கீத்துகளைக் கொண்டு வந்து குடிசை இல்லாதவர்கள் உடனடியாக வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு கூட சுமார் இரண்டு வார காலத்திற்கு அவர்களுக்கு கஞ்சித் தொட்டிகள் திறந்து அவர்களுக்கு சாப்பாடுகள் வழங்கவேண்டும். முதல் மந்திரி அவர்களும், ரிவினியூ மந்திரி அவர்களும் அந்தத்தொகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று பார்க்க வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்வார்கள் என்று மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு விஷயம் அதாவது புதுக் கோட்டை முனிசிபாலிட்டி பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக சுமார் ரூ. 5,000 நன்கொடையாக அளிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கத்திற்கு இவ்வளவு நாளில் அனுப்பி இருப்பார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஆதரித்து அனுமதி கொடுத்து உடனடியாக தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக கலெக்டர் முதலியவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து புயல் நிவாரண கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த கமிட்டிக்கு சென்னை மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்து நிவாரணத்திற்காக கொடுக்கும் பணத்திற்கு 'Income-tax' இல்லாமல் வசதி செய்து கொடுத்தால் அதிகப்படியான பணம் வசூல் செய்யமுடியும் என்று நம்புகிறேன்."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, coming as I do from Tanjore district I really welcome the move made by the Government in order to give relief to the people who have suffered from the recent cyclone in the south. While I was returning here on the 3rd of December from Tanjore, I was actually amidst the cyclone. The hon. Member Mr. Rajachidambaram said that he was accidentally involved in the storm. But I can say that he was only in the room and not in the storm. It was I, who came from Tanjore here on the 3rd and made the statement about the cyclone in Tanjore, who was actually in the midst of the cyclone. I know its full rigour. All sections of the people

12th December 1952] [Sri S. Swayamprakasam]

in Tanjore, the mirasidars, the tenants, the actual labourers—all have been put to all sorts of difficulties. Old huts of the labourers have been uprooted. Plantations have been destroyed. The exact extent of the damage has not yet been assessed. Till I made the announcement on the floor of the House on the 3rd instant, nobody seems to have had any knowledge about the cyclone. Again while I was coming here a second time, the leading Congress member Sri Sivagnana Gramani, was also coming from Tirutturaipundi and was travelling with me. When we bought a paper in the train to know whether any news about the cyclone has appeared we found nothing. On the 29th November, the Madras papers published that something was going to happen from Nagapattinam onwards. That was a signal. But no news subsequent to that date had come. Till I made the announcement on the floor of the House, the Press had not published any news about the cyclone, while the fact was that the cyclone had started much earlier. The Press had been unkind to us in that matter. At the time the Nagapattinam signal was given, it was raining in Tanjore. That was not reported in the papers. Till my announcement, even the Government do not seem to have had any knowledge about the cyclone. That shows how the Government functioning here is keeping in touch with the district administration. I was told that there is something called the 'wireless'. But the Government were not able to get any first-hand information. It was reported that communications had broken down.

"We have had not only the cyclone. After the cyclone we have had very heavy rains. On the 2nd of December we formed a sub-committee for giving relief to the victims of the cyclone. When I returned on the 6th there was a heavy downpour of rain. It was continually raining for some days. This was worse than the cyclone. While the roofs had been removed by the cyclone, the rains removed the walls. The extent of the damage was very great in Tanjore. We formed a District Committee on the 8th December. Even on that day, viz., the 8th December, though several days had passed after the cyclone and there were rains still, the Collector was not in a position to tell us the relief measures he proposed to undertake or had undertaken. On the 9th I saw that the Hon. Chief Minister had given the Collectors a blank cheque empowering them to use their full discretion in the matter of providing any amount of relief which they thought proper. As a matter of fact the Government now say that they do not have enough money to provide relief on a proportionate scale."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has got only one minute."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Nothing had been done till the 9th instant. On the 9th instant I wanted to go to Tiruvaiyar, my home town. I wanted to know the extent of damage caused there. But what was the sight I saw there? The whole road from Tiruvaiyar to Thirukkattuppalli and Kandiyur to Thirukkattuppalli was blocked. The trees had fallen and blocked the

[Sri S. Swayamprakasam] [12th December 1952]

road. Formerly I was told that the Collector had ordered that the trees should be removed and the road cleared. But later on the villagers were told that the removed trees had to be brought to the office. So some of the roads were blocked with trees. The road was completely blocked.

5-30
p.m

"This is what has happened, Sir. I find from the tour programme of the Hon. Chief Minister that he is going to visit that district and he proposes to go from taluk to taluk. I request him to make his proposed visit to the several places in that district a confidential thing. He should not let his movements be known beforehand to anybody; and I want him to make surprise visits to places not mentioned in his tour programme. Then only he can know the real state of affairs in the district. If he makes known the places he is going to visit in his tour the authorities will clear the road there only. (Laughter.) Because the authorities in their latest order have stated that the villagers, when they clear the road of the fallen trees, should not take away the branches and trunks; many roads have not been cleared even to-day. For the last two days I do not know what is happening there, as I am here.

"Then, Sir, the impression of the Madras Government and the Central Government seems to be that the standing crops are not affected by the cyclone. On this subject I want to point out to the Government that the real position there is this. The top portion of the standing crops has become scorched, and I urge on the Hon. Minister for Agriculture that it is high time the Government sent an expert there to see whether anything can be done to save the crop from perishing. I also request Government to send one of their responsible officers to assess the real damage done to crops. I am afraid the damage will be ranging from 40 per cent to 50 per cent; and when that is the case if the Hon. Food Minister is to calculate for the levy system of procurement on the full yield of the produce the mirasidars will be put to much difficulty. As far as can be seen at present, it is doubtful whether even half the normal yield can be secured.

"Sir, I have to make another submission in this connexion. I find that various leaders of various parties are touring the district to see how much damage and distress has been caused to that district. On this point I request Government to see that in assessing damage, Tanjore district may not be made a subject-matter for political propaganda. For it is likely various leaders may submit reports to Government to afford necessary relief to the people. Probably they may give exaggerated things about certain places and minimise things about certain other places so that one area may be given undue preference in relief to another. I want that that should not take place. Sir, I want Government to be careful in assessing the real damages."

SRI VADIVELU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1952-ம் ஆண்டு நவம்பர் 30-ந்தேதி அடித்த புயல் காற்றினால் தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரும்பாலான சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் நாகைப்

12th December 1952] [Sri Vadivelu]

பட்டினத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் சேதம் சொல்லமுடியாது. நாகை நகரத்தில் மட்டும் சுமார் 80 லக்ஷம் ரூபாய்களுக்குமேல் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிகூடங்களும், வைத்தியசாலைகளும், பொதுக் கட்டிடங்கள், தனிப்பட்டோர்களின் வீடுகளும் ஏராளமாகச் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. மனிதர்கள் மட்டும் நாகைப்பட்டினத்தில் சுமார் 60 பேருக்கு மேல் இறந்திருக்கிறார்கள். நான் நேரிடையாகச் சென்று பார்த்தேன். ஆனால் சில இடங்களில் இறந்தவர்களைக்கூட ஜனங்கள் சொல்லாமல் சர்க்கார் எங்கே தண்டனை கொடுப்பார்களோ என்று பயந்துகொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக மாடுகளின் சேதம் மாத்திரம் சுமார் பத்தாயிரத்திற்கு மேல் இருக்கும். நகரின் விஸ்தீர்ணம் மாத்திரம் 26 மைலிருக்கும். அகலத்தில் 4 மைல் விஸ்தீர்ணம். அந்தப்பக்கத்தில் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் நல்ல நிலம் இந்தப் புயல் காற்றினால் பாழ்பட்டுப் போய் விட்டது. உப்பனத்தனைவர் அடித்துப் போய் வீடு இருக்கிறது. 4 ஆயிரம் கலம் நெல் விளையக்கூடிய பூமியுள்ள தலைவாயரில் இன்றைய தினம் பத்து கலம் கூட விளையாது போலிருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் புயல் காற்றினால் சேதம் அடைந்துபோன பிரதேசங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும். காற்று அடித்த தினால் வீடுகள் இழந்து ஒருபுறம் மழையினால் தங்குவதற்கு இடமின்றி தவிக்கின்றது ஒரு புறம், இந்த கோரத்திற்கு இடையில் வேலையில்லாமல் பணமில்லாமல் உணவு வாங்க முடியாமல் தவிக்கின்றது ஒரு புறம். ஆக அந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற மக்களின் சோகக் குரலை யாராலும் கேட்கமுடியாது. மழையினால் இறந்தது போக பலர் இன்றையதினம் சாப்பிட உணவு இல்லாமல் தெருக்களில் இறந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் சர்க்கார் தலையிட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவியையும் செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, Tanjore district, the granary of South India, is now the victim of a devastating cyclone. It has had a very rude shock and shake-up, and we do not know what time it will take for that district to recover and attain its previous glory. At any rate it has evoked the kind sympathy of the entire public of our State; and not only of the public of our State but also of the people of other States, of the President of the Republic of India and of our revered Prime Minister of India, all of whom have been generous enough to send contributions at once. His Excellency the Governor of Madras has been kind enough to organize a Tanjore Cyclone Relief Committee at once to afford all possible measures of relief to that afflicted district. Sir, within the short time at our disposal in this House I do not think it is possible to describe the tale of woe in that district. Sir, I come from Adirampatnam, a coastal town in Pattukkottai taluk of Tanjore district. There, 90 per cent of the ryotwari pattadars have been all along for the last several years only ryots in zamindari and inam areas. Now, because of the Zamindari Abolition Act, they have become ryotwari tenants, and they have been looking forward this year to enjoy the full fruits of their full proprietary rights. They are now enjoying absolute rights over the soil. Ninety per cent of the ryots are rearing coconut topos. Even from the official reports I find that about 35 per cent of the topos have been devastated or damaged. From other reports I have—for I have received a number of letters and various resolutions passed by Congress Committees—I find from all of them that 75 per cent of the coconut trees have fallen down. Just imagine, Sir, what havoc and loss of wealth

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [12th December 195]

has been caused to these people, who have had their all in coconut topes. As for the fishermen living in the coastal line extending from Muthupet to Kottaipatnam and Tondi in Arantangi taluk, you can imagine several fishermen's lives having been lost. The survivors have been rendered homeless. The immediate problem there is that they should be given huts for shelter and nets for catching fish. Otherwise they cannot eke out their living. This is a great calamity for the fishermen living in thousands in Adirampatnam and the adjoining coastal line. They have all been rendered homeless and their nets have been washed away, and nothing is left for them to eke out their living. In Pattukkottai taluk I understand 9,000 cattle have perished. As for the destruction of trees, every kind of tree has been affected. The taluk which was reputed to be a dry area abounding in fruit-bearing trees like mango, jack, plantain and tamarind trees (not to speak of casuarina)—of course, Sir, after the advent of the Cauveri-Mettur Project some varieties of these trees do not thrive in this taluk—all these trees have suffered badly, and from all reports I understand the Pattukkottai Division to-day presents the appearance of a Sahara desert. There is not a tree left standing to afford any shade. It will take several years for the coconut topes to be restored. Coconut trees take 12 to 14 years to yield any fruit; and, as for tamarind, jack and mango trees, they have all perished. It is an irretrievable loss. Then, Sir, as for the loss incurred by the local boards—I know something of the working of the panchayats and the municipalities in the district and the Tanjore District Board—several school buildings and medical institutions have been damaged and so Government should at once come to the rescue of these local boards. Sir, as my time is over I resume my seat."

5-40
p.m.

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“ கனம் உதவி சபா

நாயகர் அவர்களே, புயலடித்து 10, 12 தினங்கள் ஆனபிறகு இப்போதாவது சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நிவாரணமாகிக் முன் வந்ததற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டும் போது சர்க்காருடைய கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்த புயலைப் பற்றியும், ஏராளமாக பெய்த மழையினால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தைப் பற்றியும், அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட சேதங்களைப்பற்றியும் சட்டசபையிலே விவாதிக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்த அவசரப் பிரேரணையை அப் பொழுது தள்ளிவிட்டார்கள். அப்பொழுது அதைத் தள்ளியிருக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. மக்கள் அங்கு மடிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பயிரெல்லாம் சேதமாய்க்கொண்டிருக்கும்போது, அதுதான் முக்கியமே யல்லாது நாம் இங்கு கூடியிருக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இது சம்பந்தமாக டெல்லியிலுள்ள மக்கள் சபையில், தென்னிந்தியாவிலிருந்து போயிருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிய காலத்தில், ‘சென்னை சர்க்கார் இதற்காக எந்தவிதமான நிவாரணமும் கோரவில்லை’ சென்னை சர்க்கார் கேட்டால் நாங்கள் உதவி செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம், என்று பிரதம மந்திரி நேரு போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் நமது ராஜாஜி சர்க்கார் சும்மா இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

“இந்த புயல் ஏற்பட்டு 10, 12 தினங்கள் ஆகிவிட்டன. குறிப்பாக முதல் மந்திரியார் அவர்களும், உணவு மந்திரியார் அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி, ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்களும், விவசாய மந்திரி அவர்களும் ஆக நால்வரும் இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்க வேண்டும்.

12th December 1952]

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

“ ஏதாவது புதுத் தேர்தல் வருகிறதென்றால் அந்த இடத்திற்கு எல்லா மந்திரிகளும் போகிறார்கள். புயலுக்குப் பிறகு புயலினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைப் பார்க்க ஏன் இவர்கள் இன்னும் போகவில்லையென்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. அவசியம் போயிருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து போதுமான நிவாரணத்தை கோரியிருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் நிதி உதவியிருக்கவேண்டும். பீகாரில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்திற்கும், வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்கும் தென்னிந்தியர்களாகிய நாம் ஏராளமாக நிதி உதவியிருக்கின்றோம். அதைப் போலவே, வடநாட்டார்களும் நமக்கு உதவி அளித்திருக்கவேண்டும். சென்னை சர்க்கார் கேட்டாராவிடால் கூட சேதத்தை அறிந்தவுடனே அவர்கள் தாங்களாகவே உதவி அளித்திருக்கவேண்டும். அதை அவர்கள் செய்ய முன்வரவில்லையென்று நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

“ இனியாவது மந்திரிகள் அங்கு புறப்படவேண்டும். இன்றிரவு புறப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். எல்லா மந்திரிகளும் அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும். போனால்தான் நிவாரணம் அளிக்கமுடியும். குறிப்பாக நான் சொன்ன நான்கு மந்திரிகளும் அங்கு போகவேண்டும். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சேதத்தினால் மக்களுக்கு உண்ண உணவு இல்லை. கால்நடைகள் அனேக ஆயிரக்கணக்கானவை இறந்துவிட்டன. மக்கள் சாப்பிடுவதற்கு உணவில்லாமல் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ‘சோழ வள நாடு சோறுடைத்து’ என்று புகழ்பட்ட தஞ்சை ஜில்லாவானது இன்று புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் உணவில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களென்று சொன்னால், தஞ்சை ஜில்லாவை மட்டும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமல்ல. அது இந்த மாகாணத்தையே பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாகும். தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வருகிற நெல் தான் கோயமுத்தூருக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிற்கும் அது தேவையாயிருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்ற கோயமுத்தூர், சேலம் ஜில்லாவிற்கு சரியான முறையில் உணவு அளிக்கவேண்டுமென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டிய விஷயம் இது. கலெக்டர் கவனிப்பார் என்று நாம் சும்மா இருக்கக்கூடாது. எல்லோரும் அங்கு போய் ஆகவேண்டிய நிவாரணவேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நிதி மந்திரி அவர்களுடைய ஜில்லாவிலிருந்தும், மலையாள ஜில்லாவிலிருந்தும் மூங்கில், கீத்து போன்ற சாமான்கள் தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களுக்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மலையாளத்தில் இருக்கக் கூடிய மூங்கில் காடுகளையெல்லாம் அழிக்கவேண்டும். மலையாளத்திலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய மந்திரி அவர்கள் மலையாள தேசத்திற்குப் போய், கீத்து, மூங்கில் எல்லாம் கொண்டுവந்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ குத்தகைக்கு நிலங்களை எடுத்து, வாணஜி போன்ற பயிரிடுபவர்கள் இந்தப் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் குத்தகைப் பணத்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் குத்தகை கொடுக்க முடியாத நிலையைக் கவனித்து அவர்கள் குத்தகை கொடுக்கவேண்டிய திட்டம் என்று உத்தரவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நிலத்தை சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும்.

“ குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர், வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் போன்ற பெரிய நிலச் சுவாந்தாரர்களெல்லாம் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நெல்லையெல்லாம் வாங்கி ஏழைகளுக்கு நியாயவிலைக்குக் கொடுத்து உதவ நீங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களிடம் நெல் ஏராளமாக பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக பஞ்சத்தால் வாடிக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்துவது அவர்கள் கடமையாகும். ஆகவே, நீங்கள் அந்த இடங்களுக்குச் சென்று, அந்த நெல்லையெல்லாம் மக்களுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [12th December 1952]

“தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் பக்கத்தில் தென்றாற்காடு ஜில்லா இருக்கிறது, தஞ்சையில் வந்த புயல் தென்றாற்காட்டு ஜில்லாவிலுள்ள சிதம்பரம், பரங்கிப்பேட்டை போன்ற இடங்களிலும் ஓரளவு நாசத்தை விளைவித்திருக்கிறது. அந்த அளவிலே தஞ்சைக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்து திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வருகிற வாழைக்காய் முதலியவை இனி வரமுடியாது. ஆகையால் வாழைக்காயினுடைய விலை ஏறும். இன்னும் அங்கு மக்களெல்லாம் மடிந்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் வந்துக்கொண்டிருந்த செய்தியைப் பார்த்தபிறகும் நாம் சட்டசபையில் இருந்து கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. சட்டசபை அலுவல்களை முடித்துவிட்டுப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் அங்கு மடிந்துகொண்டிருக்கும்போது, ஏன் மந்திரிகள் இங்கு இருக்கவேண்டும்? யாருடைய வோட்டும் குறைந்தால் என்ன செய்தான் என்று எண்ணமா? அப்படியிருந்தால், முதல் மந்திரியாருக்குத்தான் வோட்டு இல்லைவே! அவர்கள் அங்கு போய் நிலைமையை இரண்டொரு நாட்கள் கவனித்திருக்கலாம். ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன், இப்பொழுதாவது நான்கு மந்திரிகளும் அங்கு சென்று, மக்களுக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI R. NARAYANASWAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாகிய தஞ்சை திருச்சி ஜில்லாக்களோடு சேலம் ஜில்லாவும் ஒன்று. சேலம் ஜில்லா நாமக்கல் தாலுகாக்களில் காவேரி பாசன் பிரதேசங்களில் புயல் காரணமாக வாழை, கொடிக்கால் (வெற்றிலை) போன்ற முக்கியமான விளைபொருள்கள் அதிகம் சேதம் அடைந்துள்ளன. வாழை பயிரிடுவதற்கு அதிகம் செவாகும் என்பதை அநேகமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். வாழைக்கு உரம் மூங்கில் முதலிய விளை உயர்ந்த சாமான்களை வாங்கி பயிரிட வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி பயிரிட்டும் புயல் காரணமாக அவைகளை எல்லாம் ஒரே நாளில் விழுந்து விட்டதால் மேற்படி குத்தகைக் காரர்களும் நிலச் சுவாதந்தாரர்களும் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் உடனடியாக சர்க்கார் அதிகமாக கடன் கொடுத்து மறுபடியும் வேறு மகசூல் ஆரம்பிக்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைச் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக கொடிக்கால், அதாவது வெற்றிலை பயிரிடும் நிலங்களில் (வெற்றிலையை எல்லா விதமான பயிர்களையும் விட அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள்) அவைகளைப் பயிரிடுவதற்கு அதிகமான பொருள் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொடிக்கால் பயிர்கள் அழிந்து விட்டதால் வேறு விதமாக உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு வேண்டிய தொகைகளைக் கொடுத்து உதவுமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வாழை, கொடிக்கால் பயிரிட்ட நிலங்களில் குத்தகைத் தொகையைக் கொடுக்க ஒரு வருஷம் தள்ளிப் போடவேண்டும். அடுத்த வருஷம் வசூலித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக நாமக்கல் தாலுகா மோகனூர் பிராந்தியத்தில் சேதம் அதிகமாக இருப்பதால் மந்திரி அவர்களின் தஞ்சை ஜில்லா பிரயாணத்தின் போது நாமக்கல் தாலுகாவையும் தங்களுடைய பிரயாணத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. NARAYANASWAMI NAYUDU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே! இப்பொழுது புயல் காற்றினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைப்பற்றி இங்கே பூர்ண வர்ணனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் உருப்படியான யோசனைகள் யாரும் கூறவில்லை. இப்பொழுது அந்தப் புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க கீதாக்கள், கயிறுகள் வாங்க யாரும் மலையாளத்திற்குப் போக வேண்டியதில்லை. ஏராள மாங்கள் விழுந்திருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள மட்டைகளையெல்லாம் ஒரு நாளில் கீதாக வேய்ந்துவிட முடியும். அவர்களுக்கு வேலை செய்தால் கூலிதான் கொடுக்கவேண்டும்.

12th December 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

அவர்களுக்கு கொஞ்சம் பண ஒத்தாசைதான் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயம் பாதிக்காமலிருக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தாக வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா போர்டுகள் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் ரோடு போடும் வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டு வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இன்னொரு விஷயம். இப்பொழுது ஒவ்வொரு கோயிலிற்கும், ஒவ்வொரு மடத்திற்கும் லக்ஷக்கணக்கான பணம் இருக்கிறது. அவற்றை யெல்லாம் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டிகள் போன்றவைகளுக்கு மிகக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடனாகக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அப் பொழுது அவர்கள் பணக்கஷ்டம் இல்லாமல் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய முடியும்.

“குறிப்பாக இப்பொழுது பல நடுத்தர வகுப்பார்கள் வீடும், குடிசைகளும் விழுந்துவிட்டன. அதோடு நிறையப் புளியமரம் சேதமாகியிருக்கிறது. 5-50 p.m. என்னுடைய நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தென்னமரம் 10%, 40% புளியமரமும் விழுந்திருக்கிறது. ஜில்லா பூராவாகவும் வாழை மரம் ஒன்று கூட இல்லாமல் சேதமாகியிருக்கிறது. வாழை மரத்தை வைத்திருப்ப வர்கள் குடியானவர்கள். அந்தத் தோட்டங்கள் ஒன்று மடத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அல்லாத பக்கத்தில் கோயிலைச் சேர்ந்த தோட்டமாக இருக்கும். வாழை லாபகரமான பயிராதலால், நெல்லில் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை எல்லாம் அவர்கள் வாழைத் தோட்டத்தில்தான் ஈடு செய்து கொள்வார்கள். இந்தப் பயிரிலே அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டதால் அவர்களால் கடனை அடைக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக் கிறார்கள். ஆதலினாலே விவசாயக் கடனாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பகுதி போன்றதாக இருந்தாலும் சரி இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு வசூல் செய்யக்கூடாதென்று, சட்டபூர்வமாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். இப்பொழுதும் கூட எனக்குத் தெரியும். மூவாயிரம், நாலாயிரம் கொறுமான வீடுகளையெல்லாம் மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கோயிலைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயிகள் பகுதி கொடுக்கவில்லையென்பதற்காக கோர்ப் அப்டான்மெண்டுக்குக் கொண்டுவந்து ஜப்தி செய்கிறார்கள். அதை உடனடியாகத் தடுக்கவேண்டும்.

“மேலும் ஆங்காங்கே ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, முனிசிபாலிட்டிகளாக இருந்தாலும் சரி, விழுந்த கட்டிடங்களையெல்லாம் சர்க்கார் தாங்களே கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த புயலிலே சிக்குண்டவர்களுக்கு எல்லாம் நிவாரணம் அளிக்க கலைஞர்கள் கொண்டதோர் கோஷ்டி நிதி திரட்டுகிறது. செல்வாக்குள்ளவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். விவசாய மந்திரி அவர்களும் முதல் மந்திரி அவர்களும் அங்கே போகப்போகிறார்கள். அவர் களும் கூட ஒரு விஷயத்தை குறிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஏராளமான மரங்கள் விழுந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளை மறுபடியும் நிமிர்த்தி வைத்து உயிர்ப்பிக்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 60, 40 வயதான மரங்களை அப்படியே பெயர்த்து அப்பால் தள்ளிவைத்து உயிர்ப் பிக்கிறார்கள் சில இடங்களில். அதைப்போலவே இந்த இடங்களிலும் மரங் களை அப்படியே தூக்கிவைத்து அவைகள் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்ற முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாய மந்திரி அவர்கள் விவ சாய நிபுணர்களின் உதவியைக்கொண்டு இத்துறையில் டூயன்று பார்க்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டும். துன்பப்படு வேர்களுக்கும், வீடு இழந்தவர்களுக்கும் உடனடியாக தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அந்தத் தொகுதிக்கு அந்தந்த பிரதேசங்களிலுள்ள அதிகாரிகளை அனுப்பி எங்கங்கே எந்தந்த வித மான உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ணயித்துக் கொண்டு பஞ்ச நிவாரண வேலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[12th December 1952]

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very glad to note that after all the Government has realized the extent of the damage caused by the cyclone in Tanjore and Tiruchirappalli districts. Even on the very first day myself and hon. Member, Sri S. Swayamprakasam, pointed out how Tanjore and Tiruchirappalli districts had been affected. Sir, when there was distress in Andhra and other areas either on account of cyclones or famine, we gave a large amount of money. Even as late as last year we collected in Mayuram fifteen thousand rupees for the Andhra Cyclone Relief Fund but now I am very sorry to see that most of the hon. Members from Tamil districts are not in the House and most of the Andhra Members have also gone out. Coming to the question of relief to those affected by the cyclone, I do not think the Government will be in a position to do anything substantial for the villagers especially the Harijans and the farmers who work in the fields in the coastal areas of Tanjore. Where the sea water has inundated the lands the Government must automatically give kist remission and the farmers must be given at least Rs. 50 in order to enable them to build their huts. Otherwise it will be very difficult for them to get on. There is also no work in the villages now for them to eke out their livelihood and the Government should therefore utilize this labour force that is available to construct roads which are very badly required for communication between the different villages. The trees which had been uprooted by the cyclone are still lying on the roads and the poor villagers affected by the cyclone may be ordered to take them. If such an order had been given most of the roads would have been cleared by this time.

“ Another point which I would like to mention is that most of the fair price shops have been closed. I do not know why the Government are saying that they are not able to supply the fair price shops when they have got enough stocks of foodgrains. I think the urgent need here is to open a number of fair price shops and stock them with enough foodgrains. (At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.) In the coastal areas most of the huts of the fishermen have been washed away by the flooding sea water and they are now helpless. These fishermen must be given money not only to rebuild their huts but also sufficient money to buy nets and catamarans.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is over.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member who spoke last in this discussion on the cyclone havoc in Tanjore district said that the Andhra Members are not present. I submit, Sir, that there are more Andhra Members present here than others and the Andhras are taking as much interest as the others.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member did not say that the Andhra Members were not present.”

12th December 1952]

SRI T. VISWANATHAM :—" I am sorry, Sir, if I have not heard him properly."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member said that Andhras should be generous in their contribution."

* **SRI K. VINAYAKAM** :—" Mr. Speaker, Sir, for over two centuries the Madras State, excepting a few districts in the North and Tanjore which is supposed to be the granary of the South, has been deficit as regards food-supply. We have been suffering due to inadequate supply of food. Now, God has been very unkind to us because when we are in the midst of a shortage of food-stuffs, the granary of the South—Tanjore district—has been affected by the cyclone and much havoc has been wrought. Sir, there can be no two opinions as to the extent of calamity which the cyclone has caused in the two districts of Tanjore and Tiruchirappalli. I am afraid, Sir, even this Assembly looks as if it has also been affected by the cyclone. I do not see many hon. Members present in the House. This is the type of interest we are evincing in such an important matter."

MR. SPEAKER :—" Having seen this, it is better the hon. Member closes his speech."

* **SRI K. VINAYAKAM** :—" I know, Sir, there are a few hon. Members who are waiting to be called by you and also a few Hon. Ministers because they could not do anything else."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member come to the subject under discussion."

* **SRI K. VINAYAKAM** :—" I was saying that that was the type of interest that we were evincing for the cyclone-affected areas. The point which I am trying to drive at is that we are only paying lip sympathy for the people that have been affected. The Hon. the Chief Minister was good enough to issue a statement wherein he says that the Collectors of these two districts have been given complete discretion in the matter of the relief to be afforded to the victims. I do not know whether he has removed 6 p.m. the ceiling limit, for after all the Collector of a district is empowered to spend about two or three thousand rupees in his own discretion for relief of such distress. Unless we put more money into their hands there is no use in issuing a statement that full discretion is given to them. Sir, I want the Government to spend as much as possible to relieve the distress of the poor. By way of a good gesture, I may inform hon. Members of this House, that even the Corporation of Madras, in response to the statement made by the Hon. the Chief Minister, contributed, Rs. 5,000 immediately and placed that amount at the disposal of the Government to be distributed as they liked, to the victims of these areas. I am not now going to narrate the havoc that has been caused in that particular district, but I want only to give sufficient encouragement to the Government from our side so that they may be quick in taking action."

[Sri K. Vinayakam] [12th December 1952]

“ Sir, I am a faddist of Tiruvalluvar and I would like to quote only one of his stanzas and end my speech. He says in one of his stanzas :

‘ தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நங்கா நிலஞள் பவற்கு.

What Tiruvalluvar means in this stanza is that for the rulers of the State there must be three qualities and if I find those three qualities in the administrators of our country, I would be more than satisfied that they are discharging their duty by the people. The rulers of the earth must be endowed with sleepless vigilance. Sir, what is the vigilance we have displayed? We are here sitting, and as some of the members were pointing out, there was not even one Minister who is in a position to go to the distressed areas to assess the real conditions there.”

MR. SPEAKER :—“ To-day they are leaving Madras.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Most of the hon. Members are perhaps homesick also and that is why most of them have already left. I wanted to say, Sir”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is over. I want to finish the debate at 6-30 p.m.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I think, I have altogether five minutes and I can use those five minutes to the fullest extent.

“ Lastly, Sir, the rulers must possess indomitable will for taking quick decisions. That is what Tiruvalluvar says. Therefore, Sir, I want the Government not to wait for the decision of the House and what the House will say. I say the entire House feels with you in this matter and I want you to give as much help as possible to the victims, instead of merely passing a resolution which only displays our lip sympathy in this House.”

* SRI C. KANDASAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோரப்புலி னால் இன்றைய தினம் தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த 50 லக்ஷம் மக்க ளுடைய வாழ்க்கையானது இன்றைய தினம் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. சொல்லப்போனால், இன்று அந்த இரண்டு ஜில்லாவினு டைய பொருளாதார அடிப்படையே குலுங்கும்படியான அளவுக்கு இந்தப் புயல் கடுமையான சேதத்தை விளைவித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் இங்கே சபை யிலும் சரி, வெளியே விடுத்த அறிக்கையிலும் சரி, போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளித்திருப்பதைப்பற்றி உண்மையா கவே சந்தோஷப்படுகிறோம்.

“ அதே சந்தர்ப்பத்தில் இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக் கிறது என்பதைப்பற்றி இன்னும் எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. பத் திரிகைகளைப் பார்த்தும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைப்பற்றி ஒட்டு மொத்தமாகப் பேசப்படுகிறதே தவிர, இதுவரையில் எந்தவிதமான நிவா ரண நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை, என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ சமீபத்திலே, எங்களுடைய தோழர்களில் இரண்டு எம்.எல்.எக் களை அங்குள்ள நிலைமையைத் தெரிந்துவர அனுப்பியிருந்தோம். அவர்கள னும் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, சேதம் குறிப்பிடுவதை விட பல மடங்கு

12th December 1952] [Sri C. Kandasami]

அதிகமாக இருக்கும் என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி இங்கே விவரிக்க விரும்பவில்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் கிராமப் புரங்களில் நிவாரணம் இன்னும் அளிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள நிலைமை எந்த விதத்திலும் மாறவில்லை. எந்த நடவடிக்கையும் அங்கே எடுக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் திட்டமாகச் கூறுகிறார்கள், என்று நான் கனம் பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஒருக்கால் நகர்ப்புரங்களிலும், பஸ் செல்லும்படியான பாதைகளிலும், ரயில் போகும் பாதைகளிலும் ஏற்பட்ட இடஞ்சல்களைப் போக்குவதற்கான காரியங்கள் ஏதாவது நடந்துகொண்டிருக்கலாம். ஆனால், திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகா, நாகை, வேதாரண்யம் இன்னும் இதுபோன்ற இடங்களில் எனக்கு வந்திருக்கின்ற செய்தி பிரகாரம் இன்னும் எந்த நிவாரணமும் போய்ச்சேரவில்லை. மக்கள் அதிகமான கஷ்டமடைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் சாமான்களின் விலை ஒன்றுக்குப் பல மடங்கு அதிகமாகியிருக்கின்றது. உதாரணமாக மண்ணெண்ணெயின் விலை புட்டி 12 அணு என்றும், உப்பு ஒரு படி 4 அணு என்றும் விற்கப்படுகிறது என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. எதற்கு இதைவெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேனென்றால் இன்று இருக்கக் கூடிய நிலைமையை உணர்ந்து, அதற்குத் தக்க தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொண்டாலொழிய அந்தப் பிரதேசத்தில் யலினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஒருபக்கம், அதற்கு மேலாக இன்றையதினம் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடிக்க வேண்டிய மனோபாவமுள்ள வியாபாரிகள் எவ்வளவு கேவலமான நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து நீண்ட கால உதவி அளிக்கப்படும் என்று இன்றைய தினம் சொல்லப்பட வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லா மிகக் கேந்திரமான ஒரு ஜில்லாவாகும். தமிழ்நாட்டுக்கு உணவுக் களஞ்சியம் என்று அது புகழப்படுகிறது. ஆனால், இன்று அந்த ஜில்லாவின் பொருளாதார அடிப்படை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதவும் குறிப்பாக 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நெற்பயிர் பாழாகி விட்டது, பல இடங்களிலும் பயிர்கள் கசக்கப்பட்டுவிட்டன, சம்பா அறுவடை வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நிலைமையைக் கண்டறிந்தவர்கள் சொல்வதையும், பத்திரிகையில் வரும் செய்திகளையும் பார்க்கும்போது, பல வருஷங்களுக்கு தஞ்சை ஜில்லா விவசாயம் சீர்திருந்தும் என்று சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயம் செழிக்கவேண்டுமானால், அதற்குத்தக்க நடவடிக்கையும், குறிப்பாக நீண்டகால நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். பஞ்சப்பிரதேசங்களில் எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றதோ அதைப்போலவே தஞ்சை ஜில்லாவிலும் வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும். நடுத்தர மக்களுடைய வாழ்க்கையும், ஹரிஜனங்கள் போன்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையும் புனருத்தாரணம் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கான நீண்டகால திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றையதினம் மாகாணத்தில் பல இடங்களிலும் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஜனப் பிரதிநிதிகளும் ஜன சங்கங்களும் இதில் ஒத்தமைக்கவேண்டும். தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நஷ்டத்தை இந்த மாகாணம் முழுவதற்கும் ஏற்பட்ட நஷ்டமாகக் கருதி, எல்லா இடங்களிலிருந்தும் போதுமான நிவாரண உதவியை அளிக்கவேண்டும். பல இடங்களிலிருந்தும் வரக்கூடிய நிவாரண உதவியைக்கொண்டு ஓரளவு தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கஷ்டத்தைப்போக்க முயற்சி செய்யலாம். அங்குள்ள மக்களுக்கு அது ஓரளவு ஆறுதலாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பணத்தில் ஒரு அளவு தஞ்சை ஜில்லாவின் புனருத்தாரணத்திற்குச் செலவிடவேண்டும், அவர்களுடைய மகத்தான கஷ்டத்தை ஈடுகட்டிக்கொள்வதற்கு செலவழிக்கத்தயாராய் இருக்கவேண்டும்.”

[Sri C. Kandasami]

[12th December 1952]

“இன்னும் பூரணமான விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. சமீபத்தில் பிரதம மந்திரி அவர்கள் அங்கு வரப்போகிறார்கள். இன்னும் பல காங்கிரஸ் தலைவர்களும் சென்றிருக்கிறார்கள். நாங்களும் சீக்கிரம் அங்கு சென்று ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்க்கப் போகிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களை நேரில் தெரிந்து, தஞ்சை ஜில்லாவை இன்று இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்திலிருந்து மீட்கவேண்டும். ஆகவே, எல்லா தரப்பினரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து, தஞ்சை ஜில்லாவின் புனரூத்தாரணத்திற்கான காரியங்களைச் செய்வதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சர்க்காரும் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

JANAB MAHOMED SALIH MARAIKAYAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற நண்பர்கள் எல்லோரும் தஞ்சை ஜில்லாவின் புயல் சேதத்தைப் பற்றி பேசிவிட்டார்கள். என்னைப் பொருத்தமட்டில் குறிப்பாக பாசன வசதி அற்ற தஞ்சை ஜில்லா அரந்தாங்கி தாலுகாவைப்பற்றி பேச முன்வந்திருக்கிறேன். மனித வாழ்க்கைக்கு அவசியமானதும் முக்கியத்துவமானதுமான உணவு வசதி அற்ற ஆத்தாலுகாவில் பல்லாண்டுகளாக பருவ மழை தவறி விவசாயமே பாழ் அடைந்து ஜனங்கள் குடிக்கக் கூக்சி அற்று, குண்டிக்குக் கட்ட துணி அற்று சீர்கேடு அடைந்திருக்கும் இந்நிலையில் துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த புயலானது அந்த அரந்தாங்கி தாலுகாவில் பெரும் படியாக தாக்கி இருக்கிறது. இத்தாலுகா பெரும்பாலும் கடற் கரையை அடுத்து இருப்பதால் கடற் கரையிலுள்ள தென்னைமரங்களெல்லாம், சாய்ந்து விட்டன. ஏழை மீன் பிடிக்காரர்கள் சொத்துக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டு இப்பொழுது குடியிருக்க குடிசையின்றி தவிக்கிறார்கள். இந்நிலையில் என்ன செய்வதென்று புரியாமல் இருக்கிறது. கட்டுமரம் என்று சொல்லக்கூடிய மீன் பிடிக்க உதவக் கூடிய மரங்களெல்லாம் அடிபட்டுப் போய்விட்டன, அந்த மரங்களை எங்கிருந்து சப்ளை செய்யமுடியும்? அதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அங்கு இருக்கும் நிலைமையை கனம் ராவினியூ மந்திரி அவர்கள் நேரில் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவியைவிட இந்த தாலுகாவிற்கு அதிகமாகக் கொடுத்து போதிய ஒத்தாசை செய்யவேண்டும் என்பது எனது விருப்பம் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு நான் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

6-10
P.M.

* **SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR :—**“Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to express the sympathy of the people of Malabar towards the people of Tanjore and Tiruchirappalli and other areas which were affected by the recent cyclone. I am not expressing mere lip sympathy, but I am prepared to give my humble contribution towards the relief fund and I am also sure that the poor peasantry of Malabar and also the peasant women of Malabar will come forward at least with a handful of rice to help the people who are suffering if required. In this connexion, I hope and trust that my colleagues, the Members of the Legislative Assembly, will also come forward with their humble contribution for this glorious purpose. With these few words, I finish my speech.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Sir, as a person coming from the Chingleput district which has not been affected by the cyclone, I wish to extend my sincere sympathies to the persons who have been afflicted by this cyclone. We must thank Providence that cyclone has not visited Madras even though it started in Madras.

12th December 1952] [Sri S. Deivasigamany]

Sir, we shall all co-operate with the Government in relieving the distress of those persons who have been afflicted by the recent cyclone."

SRI T. NAGI REDDI :—"அத்யக்ச, ఈ దినము ఇక్కడ తీసుకొనవచ్చిన టటువంటి ఈ తీర్మాన సందర్భములలో నేను ఆంధ్రదేశము తరపున ఇక్కడ చేసినటువంటి తమిళ మిత్రులందరికి మా సానుభూతిని తెలుపుచున్నాను. ఇప్పుడుకూడ సానుభూతి ప్రదర్శనములు చాలా జరుగుచున్నవి. గనుక ఈ సానుభూతితో ఆవసరము లేదేమోనని అనుకోవచ్చును. కాని మేము సానుభూతిని మాత్రమే తెలుపుచుండుట లేదు. ఇంతకుముందు ఆంధ్రదేశమునకు ఇటువంటి దుస్థితి వచ్చినప్పుడు తమిళులు చేసినటువంటి సహాయాన్ని మేము మరచిపోలేము. రాయలసీమ కరువుకాటకాలకు గురిఅయినప్పుడు మీరందరు మాకు సహాయముచేసి తోడ్పడినమాట నిజమే. అందుచేత ఇప్పుడు ఆంధ్రదేశమునుంచికూడ మీరు అనుకొన్నంత కాకపోయిన, తగినంత మాత్రాన సహాయము మీకు తప్పక లభిస్తుందని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఈ సందర్భములలో మనము ఎన్నో సందర్భాలనుంచిగూడ పెద్దపెద్ద తుపాను వచ్చినటువంటి సందర్భములలోకానివ్వండి, లేక వీహారులలో earthquake వచ్చినటువంటి సందర్భములలోగానివ్వండి, ఇటువంటి అన్ని సందర్భాలలోను మన బాతీయ ఉద్యమము ఎంతో ఎక్కువగా తోడ్పడినటువంటి మన సాంప్రదాయాలున్నాయి. అటువంటి సాంప్రదాయాల పలితంగా మనము ఒక బ్రహ్మాండమైన ఇటువంటి విఫలమైన ఎదుర్కొన్నదానికి ధృఢమైనటువంటి నిశ్చయముతో ముందుకురాగలుగుతున్నాము. అంతేకాకుండా ప్రభుత్వము, ప్రజలు ఒకరితోఒకరు సహకరించినట్లయితే, ఇటువంటి పరిస్థితుల నెదుర్కొనగలమని తెలుసుకొనగలిగాము. ఈ విషయములలో ప్రభుత్వము తప్పకుండా అందరితోదృఢమును స్వీకరిస్తుందని మిగతావారందరకూడ రాజకీయాల ప్రసక్తిలేకుండా తోడ్పడగలరని ఆశిస్తున్నాను. కమ్యూనిస్టు పార్టీకి సంబంధించినంతవరకు ఈ సందర్భములలో రాజకీయాల ప్రసక్తిలేకుండా ప్రభుత్వానికి తాముచేయదలచుకొన్న కార్యక్రమము జయప్రదమవడానికి అంత సహాయము ఇస్తుందని నేను హామీ ఇవ్వగలను. ఇది ప్రజలయొక్క కష్టనష్టాలకు సంబంధించినటువంటిది గనుకను ఇందులో విలాపి జాతివిభేదాల నేటటువంటి అంశములేదు గనుకను, నేను ఇదివరకు చెప్పినట్లుగా ఈ సందర్భములలో రాజకీయాల ప్రసక్తిలేకుండా అందరు ఐకమత్యముతో తోడ్పడగలరని ఆశిస్తున్నాను."

*** SRI M. MARIMUTHU :—**"தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது புயல் காற்றினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். 30-ந்தேதியிலிருந்து 2-ந்தேதி வரையில் காரைக்குடி, திருப்பத்தூர், புதுக்கோட்டை, திருச்சி, தஞ்சை, இடங்களில் யான் சுற்றி பட்டுக்கோட்டை வந்துசேர்ந்ததும் கோரமாக புயல் காற்று அடித்ததின்போது காரைக்குடி மரங்கள் எல்லாம் விழுந்து விட்டன. மாடுகள் எல்லாம் இறந்து விட்டன. மனிதர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். நிலங்கள் எல்லாம் பாழாகிவிட்டன. அதோடு குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஹரிஜன மக்கள் பெரும்பாலோர் வீடுகள் இழந்து தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மதிப்புக்குரிய முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அந்தப்பிரதேசங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கையில் அந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு, ஏழை ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்குப் போதுமான வீடு வசதியை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கும்படியாக கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியே அவர்களும் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு இன்றையதினம் உண்ண உணவில்லை. உடுக்க உடையில்லை. இதையெல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய

[Sri M. Marimuthu] [12th December 1952]

எல்லாவசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். உடனடியாக அவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம், ஏழைவிவசாய ஹரிஜன மக்களின் கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI IJARI SIRASAPPA :—“ அஷ்டே மகாயாரே, மாதாஸு மூர்தம் பூமாவ பாகீகலிஹ்வா, க்ஷத்ரதலி மாதாடேகேமது கம்பலிதூ, காரண சிவந க்ஷத்ரதலி மாதாடேகேமது.”

“ நமது மூர்தம், தமாவூர மூர்தம் பாகீகலி, மூலே பிசிட பரமாவ மூர்தம் அநாதாதிம அலி யா பநரு பகல சந்தேகமூரகமது. அவர சந்தேகமது நானு க்ஷத்ர பிசிடமது, பகல மது, தரூண க்ஷத்ர பநர பரவாசி சந்தாபவந்நு நூபிசி பயிசுத்ரே. அதரந்தேயே அமது, தமலி மது, மலயாமது நகலேதரம சக தமது சந்தாபவந்நு நூபிசி, நககாரத பரவநி யந்நு க்ஷத்ரமது.”

“ நமது தேகதலி, மலி யே யாவதே அநாதாதி பரமாவ, ஜாதி, பங்கத, பாகீகலி பிசிடமது, நானு சந்தேகமது மலகாரமது. மது, சந்தேகமது சந்தேகமது சந்தேகமது சந்தேகமது.”

“ அமதமது, க்ஷத்ர பநர பரவாசி மது, சந்தேகமது சந்தேகமது, சந்தேகமது சந்தேகமது, சந்தேகமது சந்தேகமது, சந்தேகமது சந்தேகமது.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Speaker, Sir, we are to-day in the midst of discussing a subject which brings to us very poignant memories. One of the biggest of tragedies happened about 10 days ago and the intensity of this severe cyclone need not now once again be gone into. In fact, it is the severest cyclone that has ever raged in living memory. Even the last cyclone that occurred in Bombay had not such a high velocity, whereas this cyclone which raged and destroyed the two districts of Tanjore and Tiruchirappalli had a velocity of about 80 miles per hour which is something unprecedented in living memory. We could therefore realize the tremendous havoc that would have been caused by it. We need not once again go into the stories, very moving stories, that have been given to us. Even the reports that are trickling through Government reports tell harrowing tales of the havoc. It is very good on the part of all hon. Members belonging to various districts, and belonging to various linguistic areas to have expressed their deepest sympathy on behalf of the people affected and we know that the people of the entire State were moved beyond measure when they read the reports in the newspapers about the terrific havoc caused to these two districts by the cyclone.

“ Naturally sympathy is evoked at the terrible tragedy and an expression of that sympathy was witnessed yesterday when the artists of Tamilnad and Andhradesa banded themselves together, went round the streets of Madras and collected donations in cash and kind. I am sure that their efforts will be crowned with success. I am also sure that non-official agencies from other sectors of our society will collect as much funds for relief as possible.

12th December 1952]

[Sri P. Ramamurthi]

Primarily it is the Government that must come forward with relief measures. However great the non-official efforts might be, they can only supplement the primary efforts made by the Government. Unfortunately that is the position in which we are placed to-day.

“ In this connexion, I must say that I was a little disappointed when we read in the newspapers that the Government of India had not at all moved in the matter. I know that the Prime Minister has contributed Rs. 30,000 from the Prime Minister's Relief Fund. But what is this sum of Rs. 30,000 compared to the terrible havoc that has been caused? The Government of India need not stand on formalities, they need not wait for a formal request from the Government of Madras. They know the financial position of the Government of Madras who have been approaching them again and again for loans and other forms of help for the relief of distress in famine areas. When they heard of the terrible tragedy and the consequent havoc, they of their own volition and without waiting for a request should have given an adequate amount—one crore of rupees at least—for relief work. I do hope that they will wake up hereafter at least and do their duty, irrespective of whether the Government of Madras make an appeal or not. It is certainly necessary for the Madras Government to make an appeal and not stand on formalities or consider it *infra dig*. There may be a number of differences between the Madras Government and the Central Government. But this is a problem of human suffering and it has no relation to those quarrels with the Government of India. The Madras Government must bring to bear sufficient pressure on the Central Government so that the people of these two districts may get succour.

“ Sir, let me sum up the suggestions made by the Members on this side of the House. First of all, I would say that the greatest and most urgent need of the people of the area is the rebuilding of houses and huts. The Government themselves have stated in their report that more than 180,000 houses and huts were destroyed. Building materials are not available in the district, and the most urgent need is the procurement and supply of building materials. The Government should requisition them from Malabar and Coimbatore districts, taking powers for requisition if necessary, write to the Government of India to make sufficient number of waggons available, and rush them to the two districts. Even the roofs of the houses of middle class families have been blown off. As a result of scarcity conditions, tiles have become extremely costly. It is necessary that the Government should requisition the tiles produced in the tile factories of Malabar and Mangalore, stock them in depots in the affected districts and sell them at a reasonable price. These are the elementary things that the Government should do. The cyclone-affected area is the area which supplies food to the entire State and therefore I have got to make a special plea on behalf of the people there. If these people do

[Sri P. Ramamurthi]

[12th December 1952]

not have homes to live in and clothes to wear, naturally production is going to suffer tremendously. In order to see that agricultural operations take place properly, the clothing requirements of at least the poorer sections of the people must be met immediately. For the people who have lost all their belongings, immediate relief should be provided by running gruel centres for a short period.

" Then I would like to point out that tremendous havoc has been caused to the plantain and coconut topes. These have been the main crops affected by the recent cyclone. It may be that the topes may belong to big landlords. But let us not forget that they have leased them out for cash rent generally. The tenants will not be able to pay the cash rent at all, however much they may try. Therefore it is absolutely necessary for the Government to bring forward a Bill cancelling all the rents payable by tenants to the owners of plantain and coconut topes. It is not enough to do this much alone. Since the tenants have lost all their property, loans must be made available to enable them to start agriculture next year. Most of the tenants may not be eligible for loan if the rules governing the grant of takkavi loans are followed. No security of land should be insisted upon. Personal security should be accepted provided the authorities are satisfied that the person concerned is cultivating land. If loans on these terms are not granted, agriculture will suffer tremendously.

" Then, the problem of cattle has been touched upon. Cattle-fodder is an urgent need and let us not forget that aspect. Fodder has got to be rushed to those two districts, if further destruction of cattle is to be prevented. When scarcity conditions were prevailing in Rayalaseema, a kind of grass growing in the Nallamalai forest was compressed and despatched to the needy areas. I do not know the technical details about it. Some such arrangement has got to be made to prevent loss of cattle and the consequent retardation of agricultural operations.

" Lastly, I would like to point out that the Government have got a very specific responsibility so far as the poorer section of the people are concerned. The Government should grant to their employees drawing a salary of Rs. 100 or Rs. 75 or whatever maximum they may fix a loan equivalent to one month's pay and recover it in twelve monthly instalments, the first instalment being recovered after three months. Such a step will go a long way to relieve distress. If the Government set the example and contact the municipal councils and the Railway Board for the grant of similar concession in respect of their employees, I think they will agree to follow suit. After all there is no loss, as the money is going to be recovered.

" These are the concrete suggestions. I want the Government to consider them, not in the usual way which takes a long time, but quickly and take decisions."

12th December 1952]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I think, I should not allow a certain wrong impression, which was attempted to be created by the Leader of the Opposition, to go uncorrected. He said that there were quarrels between the Central Government and the Madras Government. I may state that there is no question of any quarrel between the two Governments. There may have been a difference of opinion in certain matters and that is inevitable. I may tell the Leader of the Opposition that the most cordial relations exist between the Madras Government and the Central Government. There is no question of our standing on prestige or the Central Government standing on prestige. I am sure that whatever help is necessary and whatever is possible will be done by the Central Government.”

6-30
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, Member after Member got up and described the distress prevailing in the districts. Hon. Members wanted that relief measures should be forthcoming immediately. I entirely agree with them. But I do not agree with the remarks made by the hon. Member Mr. Kalyanasundaram. He said that the revenue officials were only going about without doing anything at once. I may tell him that even to repair the damages by ordinary storm, one has to devote one's entire attention. What can the poor revenue officials do to attend to damages caused by a terrific cyclone? They do take time. The revenue officials do not have a magic wand to go about and say in places where huts had been destroyed ‘let huts rise in this place.’ It is not possible. We have to collect the necessary materials. One hon. Member representing Vikravandi said that bamboo and thatch must be brought from Malabar. It is not necessary to bring them from Malabar. They are available in Tanjore district itself. It has only to be moved from one part to another. It takes time to build, but it is easy to destroy. It is not as if the officials are indifferent. In fact I may tell the hon. Member that the revenue officials in both the districts had been very prompt, and at considerable inconvenience and discomfort, they have been doing meritorious work. Adverse remarks about their work may tend to damp their enthusiasm. They may think ‘in spite of working like this, people say we have not been working hard; so let us do normal work’. Therefore, I wish that such remarks are not made.”

“ I am glad that hon. Members representing Tanjore and Tiruchirappalli districts were alert enough to ventilate their grievances about their respective constituencies. It is only right they did so, and I may assure them that I will not stand in the way of an impression going round that it is at their instance and on their earnest representations, the Government had been spurred on to greater activity. I do not mind that impression going round. The hon. the Leader of the Opposition mentioned that agriculture should be restarted almost afresh, and agriculture had been very greatly dislocated. I agree with him. Everything will be done to re-start agriculture. Government will also consider the granting of loans and other facilities. Our help, of course, is limited by our

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [12th December 1952]

finances. We will do our very best. I am glad that all sections of the House—Andhra, Malabar and Karnataka—vied with one another in offering their co-operation and helping hand in the matter of relieving the great distress that has overtaken Tanjore and Tiruchirappalli districts. We have been praying for rains. Rains came, but they came along with the cyclone which caused great distress in these two districts. However, as men of a great nation, we have to face the situation stoically and relieve the distress, and make the lot of the people bearable. This is all I have got to say, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Minister for Land Revenue created an impression that I tried to attack the revenue officials for their failure. My intention is not to attack them. I am only trying to strengthen their hands."

MR. SPEAKER :—" I am now going to put the amendments to the vote of the House."

SRI N. SIVARAJ :—" Sir, I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I press my amendment."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following at the end :—

" to take up immediate relief work." "

The amendment was lost.

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI G. C. KONDAYYA :—" Sir, there is the damage caused by the flood in Nellore district, and this has appeared in the press. The Government also must have been informed about this. Some bridges have collapsed. Some hundreds of houses were washed away. It is only to bring this matter to the notice of the Government that I moved my amendment. If they are ready to get the reports . . ."

MR. SPEAKER :—" Then it is a conditional withdrawal."

SRI G. C. KONDAYYA :—" Sir, I am withdrawing my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI D. SEETHARAMIAH :—" Sir, I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

12th December 1952]

MR. SPEAKER :—“ I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the situation created in the Tanjore and Tiruchirappalli districts by the recent cyclone on the 30th November 1952, be taken into consideration.’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn *sine die*.”

The House then adjourned.

